

РАН БОСИЛЕК МЪЖ И ЖЕНА

chitanka.info

Един мъж често думал на жена си:

— Мъжкото тегло никъде го няма. Цял ден се блъскай из полето, ори земята, копай, тичай по воловете. А слънцето пече, та прегаря. Устата ти се пука от жажда. Харно е да се седи и да се шета дома на сянка!

Най-после жената рекла на мъжа си:

— Щом ти се вижда лесно женското шътане, хайде да променим работата си. Ти започни да вършиш моята, аз — твоята.

Речено-сторено. На сутринта станали ранко и всеки се заловил за работа. Мъжът останал да шета в къщи, жената се отправила на оран в полето.

— Хем добре гледай — рекла на излизане жената, — всичко да свършиш. Изкарай кравите в чердата, нахрани пилците, приготви обяд, опечи хляба и избий маслото...

Мъжът влязъл в къщи, вързал шарена престилка, запретнал ръкави и се заловил за работа. Най-напред рекъл да накладе огъня. Палил го оттук, мушил го оттам, задавял се от дима и все не могъл да го разпали хубаво. В това време говедарят минал и заминал. Сетил се мъжът за кравите, оставил огъня недоразкладен и хукнал да догонва говедаря, но не го догонил. Върнал се пак в къщи. Докато изкарвал кравите, огънят тъй силно се разгорял, че малко останало да запали къщата. Надве-натри той го позагасил и излязъл да нахрани пилците. Те се били пръснали навред из двора и той едвам успял да ги събере около квачката. Но за да не се пръскат вече, вързал с конец всяко поотделно, а всичките — за крака на квачката. После пак влязъл в къщи, запретнал се да меси хляб. За да може веднага, след като замеси, да почне да бие маслото, той привлякъл близо до нощвите и буталката с млякото. Меси мъжът, та кръстът му пращи, обръща в ръцете си жилавото тесто като лека топка. Но в това време квачката изкрякала, пилците запискали. Скочил той да види какво става в двора, халосва се в буталката, премята я и млякото се изляло. Излиза на двора и що да види: един грамаден орел грабнал квачката и я понесъл към небето. С нея се издигнали и вързаните за крака ѝ пилета.

Попогледнал мъжът, потюхкал се, па отново се върнал в къщи. Но там друга пакост: влезли свинете и излапали всичкото тесто от нощвите. А и огънят вече загаснал.

Връща се жената, влиза в къщи и още от вратата пита:

— Де са квачката и пилците?

— Отнесе ги орелът.

— Опече ли хляба?

— Изядоха го свинете.

— Ами маслото?

— Какво ти масло, аз катурнах млякото.

— Е, хайде да вечеряме, па после ще видим какво още си направил.

— Да вечеряме ли? — извикал отчаяно мъжът. — Та не виждаш ли, че искрица огън няма в огнището. Нищо не съм сготвил.

— Е, мъжо, харно си вършил къцната работа! И утре така я върши!

— Утре ли? Утре аз ще си гледам пак моята работа, а ти си върши своята. Кой каквото знае, това да си върши.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.